

Sergio Serra Guerrero 2n Batxillerat IES Maria Ibars. Dénia

- Sent, l'altre dia vaig estar investigant per Internet sobre les persones amb major rellevància en la ciència i no t'ho creuràs però, no hi havia cap espanyol! Només m'apareixien nord-americans, xinesos, russos, coreans... és increïble que els espanyols siguem pèssims per a la ciència... ens posa en tan mal lloc...
- Sincerament, no sé què dir... malgrat el que penses o del que Internet t'haja contat, hi ha molts científics espanyols que han aconseguit fer contribucions importantíssimes a la ciència, una altra cosa és que la divulgació científica a Espanya siga pèssima com tu dius... però no deixes que la desinformació s'apodere de tu.
- Sí, sí... però, dis-me, coneixes a algun científic d'aqueixos "importantíssims" que realment hagen tingut un gran impacte en la ciència?
- Perquè, al contrari del que pugues pensar, sí, conec molts noms de científics i científiques nascuts ací, a Espanya, les contribucions de les quals a la ciència han sigut simplement espectaculars. Tenim a Javier de Balmis i Berenguer, que va ser el creador de la campanya de vacunació contra la pigota a Amèrica durant el segle XVIII i XIX, també està María Blasco les aportacions científiques de la qual respecte a la investigació del càncer la van fer convertir-se en la primera dona de la història a guanyar el premi Josef Steiner, fet que la va ajudar economicament a seguir amb la seua investigació i hui dia és la directora del Centre Nacional d'Investigacions Oncològiques, ací, a Espanya. Finalment, també està Santiago Grisolí, personalment el meu favorit.
- I, què ha fet Santiago Grisolí?
- Perquè no ha fet únicament una cosa sinó que al llarg de la seua vida ha aconseguit tindre una grandíssima influència internacional. Santiago va nàixer el sis de gener a València.
- El dia de Reis, que curiós.
- Sí. Amb tan sols tretze anys ja va obtindre el batxillerat, i més tard, va entrar a l'Escola de Medicina de València gràcies al catedràtic José García Blanco. Va ser aqueix mateix professor el que li va oferir viatjar a Nova York, on allí, en 1945, va conèixer a Severo Ochoa. No tan sols va arribar a conèixer a tan cèlebre professional sinó que

també es va relacionar amb professionals d'altres branques com Salvador Dalí. Gràcies a la influència d'Ochoa, Santiago es va traslladar a Chicago, on es va començar a investigar sobre el Carboni 14

- Sí, conec això del Carboni 14, gràcies a això podem conèixer aproximadament l'edat de milers d'objectes antics com la tomba del faraó Zoser o fins al Llençol Sant.
- Exacte, perquè el va treballar en el mateix departament que els descobridors del carboni 14.
- Es impressionant.
- Va començar la seua investigació sobre la fixació del CO₂ en els animals, la qual cosa va ser de gran importància i va tindre un gran impacte en la comunitat científica dels Estats Units . No sols es va conformar amb això. Més tard es va traslladar a Wisconsin on se li atribueixen grans troballes sobre el metabolisme humà, per això se'l considera un dels precursors de l'enzimologia, una ciència molt valuosa en l'actualitat. En aqueix mateix lloc, Santiago Grisolia va ser l'investigador del cicle de la urea, la qual cosa va permetre a la comunitat científica conèixer molt més sobre aquesta molècula i la seua presència en el cos. Després d'això, va treballar en la Universitat de Kansas i li va atorgar a aquesta un gran prestigi.
- Però es va passar tota la seua vida als Estats Units? Mai va tornar a Espanya?
- No, Santiago va tornar en 1976 a València on va convocar una reunió internacional que va atraure a centenars de científics de tot el món per a parlar sobre el metabolisme de la urea. Després d'aqueixa reunió, Santiago es va quedar a Espanya i es va convertir en el director de l'Institut d'Investigacions Citològiques de València. Santiago va aconseguir posar a l'Institut en molt bon lloc internacionalment parlant, aconseguint superar a molts instituts internacionals. Temps després, va crear la Fundació Valenciana d'Estudis Avançats amb l'objectiu de promoure la divulgació científica a Espanya. Gràcies a la UNESCO, es va poder organitzar a València la conferència sobre el Projecte del Genoma Humà, a la qual van assistir grans científics de tot el món per a discutir l'elaboració del projecte del mapa complet del genoma humà.
- Molt bé, això ja són paraules majors, i tot gràcies a ell!

- És impressionant veritat? No obstant això, la cosa no acaba ací. Santiago també va ser el promotor de crear uns premis amb els quals es premien a celebritats científiques de tot el món, els Premis Rei Jaume I. Gràcies a tots aqueixos projectes que t'he contat, el món sencer va observar com Espanya, i especialment València, havia evolucionat i avançat en la ciència de manera descomunal.

Hui dia Grisolí ha publicat centenars de documents científics i ha impartit docència per universitats de tot el món. També va ser president del Consell Valencià de Cultura durant 26 anys.

Desafortunadament, va morir el 4 d'agost de 2022.

- Realment és una pena, per tot el que m'has contat, es nota que va ser una figura molt important per al desenvolupament de la ciència a Espanya. Gràcies per informar-me, estava realment equivocat sobre el que he dit abans, Espanya té molt del que enorgullir-se per la tasca científica de Santiago Grisolí.

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELL VALENCIÀ DE CULTURA

Data:

03 ABR. 2013

Núm. 60	Núm. ....
ENTRADA	EIXIDA